

Επίσημα εγκαίνια των ανακαινισμένων Κατασκηνώσεων της Μητροπόλεως Κερκύρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Μετά από 9 χρόνια συστηματικής προσπάθειας και πολλών εργασιών εγκαινιάστηκαν το απόγευμα της Πέμπτης 16 Ιουλίου 2026 οι εγκαταστάσεις του κατασκηνωτικού κέντρου της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας στην Κασσιώπη.

Τα εγκαίνια έγιναν με την παρουσία και τη συμμετοχή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βρεσθένης κ. Θεοκλήτου, της Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού κ. Σοφίας Ζαχαράκη, του Υφυπουργού Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής κ. Στέφανου Γκίκα, του Βουλευτή κ. Δημήτρη Μπιάγκη, του Περιφερειάρχη Ιονίων Νήσων κ. Γιάννη Τρεπεκλή, των Δημάρχων Κεντρικής Κέρκυρας και Διαποντίων Νήσων κ. Στέφανου Πουλημένου, Βόρειας Κέρκυρας κ. Γιώργου Μαχειμάρη και Νότιας Κέρκυρας κ. Ιωάννη Καβαδία, του Αντιπρύτανη του Ιονίου Πανεπιστημίου κ. Ευστάθιου Μακρή, του Περιφερειακού Διευθυντή

Εκπαίδευσης Ιονίων Νήσων κ. Πέτρου Αγγελόπουλου, όλων των επικεφαλής των στρατιωτικών, αστυνομικών και λιμενικών αρχών του Νομού Κέρκυρας, πολλών γονέων και φίλων της κατασκήνωσης, ενώ συγκινητική ήταν η συμμετοχή περίπου 200 παιδιών και στελεχών, που παρουσίασαν ένα εξαιρετικό πρόγραμμα. Συμμετείχε ακόμη η παιδική-νεανική Χορωδία ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, υπό τη διεύθυνση της κ. Χριστίνας Καλλιαρίδου. Την εκδήλωση παρουσίασε ο Αρχιμ. Δοσίθεος Παπαμήτρος, ιεροκήρυκας, εκπαιδευτικός και υπεύθυνος των κατασκηνώσεων των αγοριών Δημοτικού και Γυμνασίου.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με τον ερχομό της Υπουργού Παιδείας κ. Σοφίας Ζαχαράκη, την οποία υποδέχτηκε και ξενάγησε στους χώρους της κατασκήνωσης ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος. Η κ. Ζαχαράκη μίλησε κατόπιν στα παιδιά που ήταν συγκεντρωμένα στην τραπεζαρία και εξέφρασε τη χαρά της που βρέθηκε ανάμεσά τους προσκεκλημένη του Σεβασμιωτάτου. Ζήτησε από αυτά να νιώθουν τη χαρά και την ευγνωμοσύνη για τις δημιουργικές στιγμές και την ωραία παρέα, σε συνδυασμό με την πνευματικότητα που βρίσκουν στην Εκκλησία και στην κατασκήνωση και ευχήθηκε να μεγαλώνουν κρατώντας δυνατές μνήμες.

Στη συνέχεια, στον χώρο του γηπέδου μπάσκετ έγινε ο αγιασμός των εγκαίνιων από τον Σεβασμιώτατο, ενώ προβλήθηκε μήνυμα του Μακαριωτάτου

Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου, ο οποίος λόγω ασθενείας δεν μπόρεσε να παραβρεθεί στα εγκαίνια. Ο Μακαριώτατος εξέφρασε τη χαρά του διότι οι κατασκηνώσεις είναι ένας τρόπος αγωγής, κοινωνίας και πνευματικής καλλιέργειας. Είναι μία μικρή κοινότητα ζωής στην οποία τα παιδιά μαθαίνουν να ζούνε μαζί, να σέβονται τον άλλο και να αγαπούνε και να προσφέρουν, καθιστάμενα ελεύθερες προσωπικότητες.

Αυτό έρχεται σε μια εποχή πολλών δυνατοτήτων και μεγάλων αντιφάσεων. Οι νέοι έχουν πρόσβαση σε απεριόριστη πληροφορία, αλλά αναζητούν πρόσωπα στα οποία θα στηριχθούν και θα βρουν ελπίδα. Η Εκκλησία διαρκώς υπενθυμίζει ότι καμία πρόοδος δεν αποκτά αληθινό περιεχόμενο αν δεν υπηρετεί τον άνθρωπο. Η παιδεία ολοκληρώνεται όταν συνοδεύεται από ήθος, ελευθερία, αίσθημα ευθύνης και αγάπη για τον πλησίον. Οι εκκλησιαστικές κατασκηνώσεις υπηρετούν αυτή την αποστολή.

Ο Μακαριώτατος εξέφρασε τα θερμά του συγχαρητήρια στον Μητροπολίτη Κερκύρας κ. Νεκτάριο, για τον οραματισμό και την εργασία του, ώστε οι κατασκηνώσεις να αποτελούν μία τέτοια ολοκληρωμένη προσπάθεια ζωής για τους νέους.

Κατόπιν, χαιρέτησε την εκδήλωση η Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ.

Ζαχαράκη, η οποία συνεχάρη τον Σεβασμιώτατο και τους συνεργάτες του γι' αυτό το εκπληκτικό έργο της ανακαίνισης των εγκαταστάσεων της κατασκήνωσης, για το ότι τα παιδιά βρίσκουν καταφυγή, χτίζουν μνήμες και μαθαίνουν να αγαπούν και α τιμούν τον Θεό και τον συνάνθρωπο, ενώ τόνισε ότι η Πολιτεία είναι αρωγός σε τέτοιες προσπάθειες που δείχνουν τον πρωτοποριακό ρόλο της Εκκλησίας στην κοινωνία και την αγάπη της για τη νέα γενιά.

Κατόπιν ο Σεβασμιώτατος επέδωσε στην κ. Ζαχαράκη το αργυρούν παράσημο του Αγίου Σπυρίδωνος, υψηλό τίτλο τιμής εκ της Ιεράς Μητροπόλεως και μαζί με τους υπόλοιπους επισήμους έκοψαν την κορδέλα των εγκαινίων και έκαναν τα αποκαλυπτήρια δύο στηλών, στις οποίες αποτυπώνεται το ιστορικό της ανακαίνισης και οι συμβάλλαντες σε αυτό.

Στη συνέχεια, μίλησε καταλλήλως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, ο οποίος, μεταξύ άλλων, τόνισε τα εξής:

«Την νεότητα παιδαγωγήσον» αναφωνούμε στην ευχή της Αναφοράς, στην θεία λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου, παρακαλώντας τον Θεό να δίδει στις νέες και στους νέους την παιδαγωγία Του. Στην μεταλλαγμένη εποχή μας η λέξη αυτή έχει χάσει το αυθεντικό της περιεχόμενο. Νομίζουν πολλοί ότι παιδαγωγία σημαίνει τιμωρία. Αντιθέτως, σημαίνει αγωγή των παιδιών και των νέων, δηλαδή μέσω ενός γόνιμου και δημιουργικού διαλόγου, μέσω του παραδείγματος των μεγαλυτέρων, να εμπνευστούν οι νεώτεροι, μεταξύ των άλλων, σε τρεις κύριες κατευθύνσεις.

Η πρώτη, να έχουν συνείδηση, η οποία να είναι αφυπνισμένη και όχι συμβιβασμένη. Και αυτό γίνεται όταν καλλιεργούνται ερωτήματα. Και τα ερωτήματα είναι δύο ειδών: υπαρξιακά και κοινωνικά. Η κατά Χριστόν παιδαγωγία, ως πανοπλία ζωής απαντά στις αγωνίες του ανθρώπου με την υπενθύμιση ότι του Θεού εσμέν και είμαστε πλασμένοι κατ' εικόνα Θεού και καθ' ομοίωσίν Του, γινόμαστε ευτυχισμένοι όταν αγαπάμε, όταν νικάμε τον κακό εαυτό μας, όταν προσφέρουμε στον άλλον, όταν πορευόμαστε με ταπείνωση, όταν συγχωρούμε, όταν δίνουμε χαρά στον πλησίον μας και ότι ο θάνατος δεν είναι το τέλος της ζωής, αλλά το πέρασμα στην βασιλεία του Θεού, στην αιώνια κοινωνία μαζί Του, διά της αγάπης και της αγιότητας».

Όταν η συνείδησή μας οδηγείται προς αυτή την κατεύθυνση, τότε μπορούμε να απαντήσουμε και στο δεύτερο είδος των ερωτημάτων, το κοινωνικό. Υπάρχουμε μόνο για τον εαυτό μας, για το εγώ μας ή υπάρχουμε για να είμαστε μέλη ενός σώματος, να ανήκουμε, να συμπορευόμαστε, να μοιραζόμαστε, να σχετιζόμαστε; Ο κόσμος πάλι δίνει σημασία στην απόλυτη προτεραιότητα του εγώ. Το βλέπουμε αυτό σε μια εποχή στην οποία όλα είναι δικαίωμα. Η πίστη όμως θέτει ως στόχο όχι το εγώ, αλλά το «εμείς», μέσα στο οποίο το εγώ καταξιώνεται, προσφέρει, αγαπά και αγαπιέται, ξεχωρίζει, αλλά και εκτιμά τα таланτα των άλλων, θέλοντας τη συνεργασία και τη δημιουργικότητα ως κριτήρια της ζωής.

Η δεύτερη κατεύθυνση της παιδαγωγίας έχει να κάνει με τα όρια, τα οποία είναι απαραίτητα για να μπορούμε να συνυπάρξουμε κοινωνικά. Τα όρια μας δείχνουν ότι δεν είμαστε παντοδύναμοι, αλλά έχουμε μέτρο στη ζωή μας. Το μέτρο είναι η αγάπη και ο πλησίον. Βάζω όρια στη ζωή μου μέσα από κάποιους κανόνες σημαίνει ότι μαθαίνω να σταματώ εκεί όπου υπάρχει ο άλλος, όχι για να με κάνει εκείνος, ό,τι θέλει, αλλά για να μπορούμε να συζητήσουμε, να μοιραστούμε, να προχωρήσουμε μαζί.

Η τρίτη κατεύθυνση της παιδαγωγίας έχει να κάνει με τις ρίζες μας, με αυτό που ονομάζουμε παράδοση. Οι άνθρωποι δεν ανήκουμε μόνο στο σήμερα. Υπάρχουμε έχοντας ξεκινήσει από ένα χθες, από το παρελθόν μας, το οποίο μας κληροδότησαν οι προηγούμενες γενιές. Το παρελθόν φέρει μαζί του αξίες και

παραδείγματα. Σωστά και λάθη. Γλώσσα, έθιμα, ιστορία, αρχές. Κυρίως όμως φέρει μαζί του, στην περίπτωση των Ελλήνων, την πίστη στον Τριαδικό Θεό, την μετοχή στη ζωή της Εκκλησίας, την ένταξή μας σ' αυτό που ονομάζουμε κοινοτικό τρόπο ζωής. Ό,τι μας ενώνει, μας κάνει να νοιαζόμαστε για τον συνάνθρωπό μας.

Μας δίνει ταυτότητα και μας ωθεί αυτό που είμαστε, να το κρατήσουμε και να το κληροδοτήσουμε με τη σειρά μας στους επόμενους. Να δούμε το παρόν, την πρόοδο, αλλά και τους πειρασμούς του, με κριτήριο όχι την άνευ όρων συμμόρφωση, αλλά την κριτική έναντί του. Και, ταυτόχρονα, την πρόκληση μαζί να προχωρήσουμε προς ένα μέλλον, στο οποίο θα έχουμε επίγνωση της διαφορετικότητάς μας, χαρά γι' αυτήν και απόφαση να κρατήσουμε την ελευθερία και την αξιοπρέπειά μας, πορευόμενοι όλοι μαζί, χωρίς να φοβόμαστε ότι είμαστε λίγοι».

Ο κ. Νεκτάριος τόνισε ακόμη ότι η παιδαγωγία της νεότητας ήταν και είναι η κύρια μέριμνά του όλα τα χρόνια της επισκοπικής του διακονίας. Οι κατασκηνώσεις αποτελούν κομβικό σημείο στον αγώνα της Εκκλησίας να μιλήσει στη νέα γενιά, να δείξει σ' αυτήν τι σημαίνει πίστη στην πράξη, αφυπνισμένη συνείδηση, όρια που πηγάζουν από αγάπη, εμπειρία του ήθους της κοινότητας, όπως αυτό βιώνεται στη θεία λειτουργία, στην κοινή τράπεζα, στην από κοινού ζωή, στη φιλία, στη δημιουργικότητα, στη συγχώρεση, στον διάλογο με τον κόσμο και την εποχή, στην πορεία μας προς τον Χριστό και με τον Χριστό και τους Αγίους μας, στη διακράτηση των παραδόσεών μας, στην άρνηση του συμβιβασμού με το κακό και το αρρωστημένο, στη χαρά την οποία φέρνει η συνύπαρξη, στην ελπίδα της αναστάσεως.

Γι' αυτό και ξεκίνησε το μεγάλο έργο, να γίνουν οι κατασκηνώσεις ένας χώρος που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των καιρών. Να πληροί όλες τις προϋποθέσεις τις οποίες η πολιτεία ορίζει, ώστε τα παιδιά και οι νέοι να αισθάνονται ασφαλείς. Να φέρνει τη νεότητα σε επαφή με τη φύση και την ομορφιά της, αλλά και να τη βοηθά να παίζει, να αθληθεί, να κοινωνικοποιηθεί. Να υπάρχει ένας χώρος λατρείας αρχοντικός, όμορφος, κατανυκτικός.

Να μπορούν τα παιδιά και οι νέοι μας να φεύγουν για λίγο από τον θόρυβο της πόλεως και της καθημερινότητας, χωρίς να χρειάζεται να μεταφέρουν την πόλη και την καθημερινότητα εδώ, αλλά να βγάζουν τον δημιουργικό εαυτό τους, να σχετίζονται, να βλέπουν πώς μπορούν να κάνουν φιλίες, να απαντήσουν στα ερωτήματά τους, να βρουν τον Θεό μέσα από τους ανθρώπους. Και όλα αυτά χωρίς να τους λείπει κάτι ως προς τα υλικά πράγματα.

Ο κ. Νεκτάριος ευχαρίστησε, τέλος, τους συνεργάτες του, τον υπεύθυνο της Τεχνικής Υπηρεσίας κ. Νικόλαο Μακρόπουλο, τους ευεργέτες και δωρητές, τους πατέρες και τους λαϊκούς συνεργάτες που ως αρχηγοί και στελέχη παλεύουν για τον επανευαγγελισμό της νεότητος και τα τα παιδιά και τους γονείς για τη συμμετοχή και στήριξη. Ευχαρίστησε ακόμη την κ. Υπουργό της Παιδείας, τους άρχοντες του τόπου και όσους συμμετείχαν στην εκδήλωση, δίνοντας τον καλύτερό τους εαυτό.

Ας σημειωθεί ότι οι κατασκηνώσεις συνεχίζουν τη λειτουργία τους με την εγκαταβίωση αγοριών Γυμνασίου και θα ολοκληρώσουν τον φετινό κύκλο στις 24 Αυγούστου 2026.

